

Марії Л.

Нащо журба і туга тая,
коли нічого не докаже,
хоч серце з болю завмирає?
Дарма!.. Судьби веління враже
тверде... Нічого ти не втнеш,
хоч море сліз проллеш!
Хоч і о мур бий головою,
Хоч і волосся рви рукою,
себе катуй, весь світ клени
прокльоном страшним, розірви
і груди, й серце, — все дарма!..
Судьба остане та сама
й сміятись буде над тобою!..
А сміх той розум твій стрілою
продре, зросте і горе, й мука,
і прийде в поміч їм розпука...

Львів, д. 10 марта 1896

Вперше надруковано в збірці Олександра Козловського «Мирти і кипариси», Львів, 1905.
Текст наводиться за збірником [Олександр Козловський. Поезії](#). — Бібліотека поета.
Радянський письменник. — Київ, 1966